

Kommuners medverkan i den statliga arbetsmarknads- politiken (SOU 2020:41)

Remiss från Arbetsmarknadsdepartementet

Remisstid den 13 november 2020

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i denna promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Karin Ernlund anför följande.

Ärendet

Arbetsmarknadsdepartementet har remitterat utredningen *Kommuner som utförare av tjänster åt Arbetsförmedlingen - en analys av de rättsliga förutsättningarna (SOU 2020:41)* till Stockholms stad.

I det så kallade januariavtalet för år 2019 fattade regeringen och stödpartierna beslut om en reformering av Arbetsförmedlingen i syfte att förbättra effektiviteten i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. En utgångspunkt för ett reformerat system är att det ska finnas likvärdiga tjänster hos fristående aktörer i hela landet. Det finns en oro för att uppgifter kan komma att övervältras på kommuner utan ekonomisk ersättning. Mot denna bakgrund tillsattes en utredning med uppdrag att analysera om kommuner kan tillhandahålla insatser på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen.

Utredningen bedömer att det är tillåtet för kommunerna att på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen vara leverantörer av arbetsmarknadspolitiska tjänster som upphandlas enligt LOU eller i valfrihetssystem enligt LOV/LOVA under förutsättning att det ryms inom kommunens befogenheter. Utredningen bedömer också att Arbetsförmedlingen enligt upphandlingslagstiftningen har möjlighet att samarbeta med en kommun för att uppnå gemensamma mål och att kommunen kan få ersättning genom sådana samarbetsavtal. Utredningen föreslår vissa lagändringar för att förtydliga kommuners befogenheter på arbetsmarknadsområdet och för att förbättra kommuners möjligheter att medverka som utförare av tjänster åt Arbetsförmedlingen.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, arbetsmarknadsnämnden, Skarpnäcks stadsdelsnämnd, Spånga-Tensta stadsdelsnämnd, Södermalms stadsdelsnämnd och Samordningsförbundet Stockholms stad.

Stadsledningskontoret ser positivt på utredningens slutsatser och förtydliganden av kommuners roll i arbetsmarknadspolitiken, där även befintliga och framtida över-

lappningar bekräftas. Särskilt betonas vikten av att säkerställa möjlighet till samverkan mellan kommuner och Arbetsförmedlingen, särskilt kring individer, även i framtiden och att avtal för detta kan tecknas på lokal nivå.

Arbetsmarknadsnämnden pekar på att samverkan har försvårats kring individer som är aktuella inom både staden och hos Arbetsförmedlingen till följd av myndighetens digitaliseringsarbete och understryker att god samverkan med kommuner kommer vara viktig efter reformeringen. Nämnden anser att det är särskilt angeläget med myndighetssamverkan som utredningen föreslår kring personer med särskilt utsatt situation på arbetsmarknaden och behov av sammanhållet stöd.

Skarpnäcks stadsdelsnämnd lyfter fram Stockholms stads redan omfattande arbetsmarknadsverksamhet och att detta arbete är beroende av samarbete mellan Jobbtorg, Arbetsförmedlingen och många andra aktörer.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd lyfter fram nämndens nära samverkan med Arbetsförmedlingen för arbetsmarknadsinsatser. Nämnden ser positivt på utredningens förtydligande och stärkande av kommuners medverkan i den statliga arbetsmarknadspolitik.

Södermalms stadsdelsnämnd påpekar att det är samhällsekonomiskt ineffektivt om samma insatser arrangeras av både kommunen och Arbetsförmedlingen och trycker på att det viktigaste för såväl arbetssökare som arbetsgivare är att ingen hamnar mellan stolarna och att lösa arbetskraftsbristen.

Samordningsförbundet Stockholms stad pekar på ett ökat behov av samverkan till följd av Arbetsförmedlingens pågående digitalisering och understryker vikten av samverkan mellan förbundets medlemmar – staden och Arbetsförmedlingen – för att individer i behov av samordnade insatser ska få tillgång till dessa.

Mina synpunkter

Försörjning genom eget arbete är avgörande för att människor ska få möjlighet att leva självständiga liv och förverkliga sina livsdrömmar. Den grönbå majoriteten vill att alla stockholmare ska ges förutsättningar att försörja sig själva och för att fler ska komma i arbete behöver det statliga ansvaret för arbetsmarknadspolitik också innebära att statliga myndigheter klarar av att matcha arbetssökande till jobb.

Jag ser därför mycket positivt på att Arbetsförmedlingens tjänster i framtiden kommer att utföras av externa leverantörer. När det gäller kommunernas möjligheter att vara en leverantör i de fall inga privata eller ideella aktörer finns att tillgå, ser jag inte att det behovet kommer att finnas i Stockholm. I vår region finns idag många aktörer som både vill och kan utföra dessa uppgifter. För Stockholms stads del är det ändå välkommet att frågan utreds och att kommunernas roll i den fortsatta arbetsmarknadspolitik förtydligas. Jag ser mycket positivt på de förslag som utredningen presenterar för nya samarbetsformer mellan kommuner och Arbetsförmedlingen.

Även om arbetsmarknadspolitik i strikt mening är ett statligt ansvar sker mycket i praktiken på kommunal nivå. Förutom de icke lagstadgade verksamheterna – bland annat inom Jobbtorg och stadsdelsnämndernas arbete med insatser för personer som uppstår ekonomiskt bistånd på grund av arbetslöshet – har staden ansvar för komvux och sfi. Därutöver är Stockholms stad Stockholms största arbetsgivare. Stockholms stad ligger i framkant vad gäller utvecklingen av kommunala arbetsmarknadsinsatser och vi tar ett stort ansvar för att bryta utanförskap, bidra till kompetensförsörjning och ge fler ett jobb och egen försörjning.

I staden finns också en ambition att utveckla insatser och arbetssätt, bland annat genom att utöka rollen för externa leverantörer. Reformeringen av Arbetsförmedlingen innebär en möjlighet när en större marknad för detta skapas, men samtidigt på kort sikt att vi måste invänta hur den statliga arbetsmarknadspolitiken är tänkt att se ut.

Det har länge funnits en stor samsyn i svensk politik om behovet att se över och utveckla Arbetsförmedlingens arbete. Den utredning som vi här svarar på – om kommuners ansvar för arbetsmarknadspolitiken – visar tydligt på den viktiga roll som den lokala nivån redan har och vikten av att ytterligare tydliggöra kommunens ansvar och möjligheter. Jag vill förtydliga att utöver de uppgifter som åligger kommuner är många av våra insatser ett svar på att Arbetsförmedlingen inte klarar av att leverera den service och de resultat som förväntas. Ett exempel är det arbete som staden gör för att söka de många arbetslösa unga stockholmare som inte ens är inskrivna på Arbetsförmedlingen.

Samtidigt är god samverkan mellan kommun och Arbetsförmedlingen avgörande för att fler ska nå egen försörjning. I Stockholms stad samarbetar stadens Jobbtorg med Arbetsförmedlingen vad gäller att matcha ut nyanlända i slutet av sin etableringstid. Individerna är inskrivna hos Arbetsförmedlingen men matchas ut i det lokala näringslivet av anställda på stadens jobbtorg. Detta har gett mycket goda resultat. Nyckeln till framgång är ett flexibelt och samarbetsinriktat arbetssätt byggt på lokala förutsättningar och kontakt med det lokala näringslivet. Jobb skapas i växande företag och jag vill understryka vikten av samarbete med näringslivet för att kunna matcha ut fler i jobb. I Stockholm jobbar vi framgångsrikt med detta inom ramen för stadens integrationspakt som bara i år har lett till flera hundra anställningar och mentorskap.

Det är alltför många individer som av olika skäl möter flera, ibland motstridiga, myndigheter på sin väg ur utanförskap och mot egen försörjning. Staden vill därför förorda en utvecklad och förtydligad form för samverkan mellan kommuner och Arbetsförmedlingen framöver. Staden ser därför också positivt på möjligheten för kommuner att mot ersättning genomföra insatser som gynnar båda parter, till exempel för att bidra till inskrivningsgraden på Arbetsförmedlingen genom stadens uppsökande arbete.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i denna promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Stockholm den 4 november 2020

KARIN ERNLUND

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Kommuners medverkan i den statliga arbetsmarknadspolitiken

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden Jan Valeskog och Kadir Kasirga (båda S) enligt följande.

Vi föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

Remissen besvaras delvis med vad som sägs i stadens promemoria och därutöver med vad som anføres nedan.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokala närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till att möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta får möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och för att bryta segregationen.

Vi avvisar alla tankar som det blågröna styret i Stockholm framför om att Arbetsförmedlingens tjänster ska utföras av privata leverantörer. Utvärderingar av alliansregeringens privatisering och floppsatsning på jobbcoach visade att privata aktörer inte var effektivare på att stödja människor till arbete. Tvärtom så ökade tiden i arbetslöshet för fler grupper. Samtidigt som notan för skattebetalarna blev mycket hög när flera miljarder betalades ut inom loppet av tre år för insatser som gav låga resultat. När Stockholm och Sverige befinner i sig en lågkonjunktur är det inte läge för privatiseringsexperiment. Nu är det av stor vikt att samhället intensifierar sina insatser för både de som har förlorat sina jobb under coronakrisen och de som är långtidsarbetslösa.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna. Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet Clara Lindblom (V) enligt följande.

Vi återkommer med eget förslag till beslut och motivering vid ärendets behandling i kommunstyrelsen.

Kommunstyrelsen

Reservation anfördes av Jan Valeskog, Karin Gustafsson och Catharina Piazzolla (alla S) och Lisa Palm (Fi) med hänvisning till Socialdemokraternas reservation i borgarrådsberedningen.

Reservation anfördes av Rashid Mohammed (V) enligt följande.

Jag föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Delvis godkänna remissvaret
2. Därutöver anföra följande

Vänsterpartiet är starkt kritiska till den nedmontering av Arbetsförmedlingen som just nu pågår. En sammanhållen statlig arbetsförmedling med nationell överblick är en förutsättning för att kunna föra en aktiv arbetsmarknadspolitik. Arbetsförmedlingen ska finnas i hela landet för att garantera att alla medborgare ges ett likvärdigt stöd oavsett var man bor.

Vi är därför kritiska till den överenskommelse som Socialdemokraterna, Liberalerna och Centerpartiet slutit som innebär att privata aktörer ska utföra verksamheten. En sådan privatisering kommer innebära att styrningen och troligen även kvaliteten försämras kraftigt. Vi tycker att verksamheten ska bedrivas i offentlig regi utan vinstintresse, och antalet privata aktörer bör begränsas. Arbetsförmedlingens samverkan med arbetsmarknadens parter, kommuner och regioner bör stärkas och utvecklas. Fokus ska ligga på matchning, kunskaphöjande insatser och funktionella stöd riktade till de individer som bäst behöver dem.

Remissammanställning

Ärendet

I januariavtalet 2019 fattade regeringen och stödpartierna beslut om en reformering av Arbetsförmedlingen i syfte att förbättra effektiviteten i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Det huvudsakliga regelverket för det reformerade systemet ska träda i kraft 2022.

Reformeringen bygger på att statens ansvar för arbetsmarknadspolitiken ska behållas men att fristående aktörer ska matcha och rusta arbets sökande för de lediga jobben. En utgångspunkt för ett reformerat system är att det ska finnas likvärdiga tjänster hos fristående aktörer i hela landet. Det kan dock uppkomma situationer där det saknas fristående aktörer i ett område eller att det är för få aktörer för att nå tillräcklig konkurrens och god kvalitet. Det finns en oro för att uppgifter kan komma att övervältras på kommuner utan ekonomisk ersättning. Mot denna bakgrund tillsattes en utredning med uppdrag att analysera om kommuner kan tillhandahålla insatser på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen.

Kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet

Sammanfattningsvis bedömer utredningen att kommunerna har sådana befogenheter att de kan utföra vissa arbetsmarknadsåtgärder och därför även har befogenheter att vara leverantörer åt Arbetsförmedlingen. Hur långt det rättsliga stödet sträcker sig är dock oklart och utredningen konstaterar att i vilken utsträckning kommuner får vara verksamma på arbetsmarknadsområdet måste prövas i det enskilda fallet.

Kommunen som utförare inom LOU eller LOV

Utredningen bedömer att det är tillåtet för kommunerna att på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen vara leverantörer av arbetsmarknadspolitiska tjänster som upphandlas enligt LOU eller i valfrihetssystem enligt LOV/LOVA under förutsättning att det ryms inom kommunens befogenheter.

Om tillhandahållandet av insatser genom anlitan de av leverantör i konkurrens är otillräckligt bedömer utredningen också att det är tillåtet för Arbetsförmedlingen att direkttilldela en kommun kontrakt enligt LOU.

Utredningens förslag är att kommunerna separerar den verksamhet de bedriver på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen från annan verksamhet, att de bedriver den på affärsmässig grund eller särredovisar den. För att hantera snedvridning av konkurrens finns bestämmelser i konkurrenslagen (2008:579). Reglerna om konkurrensbegränsande offentlig säljverksamhet, KOS-reglerna bedömer utredningen kan tillämpas.

Andra sätt att lämna uppdrag till en kommun med ersättning

Enligt upphandlingslagstiftningen finns möjlighet för myndigheter att samarbeta för att uppnå gemensamma mål. Utredningen bedömer att Arbetsförmedlingen kan ge kommuner i uppdrag att utföra arbetsmarknadstjänster inom ett samarbete mellan upphandlande myndigheter enligt 3kap. 17 och 18 §§LOU (så kallade Hamburgsarbeten). För att ett sådant samarbete ska vara möjligt krävs att det syftar till att uppnå Arbetsförmedlingens och kommunernas gemensamma mål och styrs av ett all-

mänintresse samt att den verksamhet som berörs av myndighetssamarbetet utgör mindre än 20 procent av den öppna marknaden.

Utredningen bedömer även att det kan finnas möjligheter för Arbetsförmedlingen att få tjänster utförda av kommunerna genom bidragsfinansiering.

Förbättrade förutsättningar för kommuners medverkan

För att förtydliga kommunernas egna befogenheter på arbetsmarknadsområdet föreslås att kommunens befogenheter enligt lagen om arbetslöshetsnämnd tas in i lagen om vissa kommunala befogenheter. Det ger kommunerna rätt att förebygga eller minska verkningarna av arbetslöshet, bedriva stödverksamhet vid arbetslöshet och samarbeta med myndigheter och enskilda kring sysselsättningsfrågor.

Dessutom föreslår utredningen att samarbeten mellan Arbetsförmedlingen och kommuner enligt LOU bör regleras i förordning liksom förutsättningarna för Arbetsförmedlingen att i vissa fall ge stöd till kommuner genom bidragsfinansiering.

Statliga myndigheter föreslås få i uppdrag att ge vägledning till offentliga aktörer som leverantörer respektive följa upp kommunernas medverkan i den statliga arbetsmarknadspolitiken.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, arbetsmarknadsnämnden, Skarpnåcks stadsdelsnämnd, Spånga-Tensta stadsdelsnämnd, Södermalms stadsdelsnämnd och Samordningsförbundet Stockholms stad.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 12 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Staden bedriver sitt arbete rörande arbetsmarknadsinsatser med utgångspunkt i kommunfullmäktiges mål 1.1 *I Stockholm är människor självförsörjande och vägen till arbete och svensk-kunskaper är kort.*

Arbetsförmedlingen är en central samverkanspart för staden. Stadsledningskontoret vill understryka vikten av samverkan och att kommunerna medverkar i den statliga arbetsmarknadspolitiken, såväl genom sin roll som arbetsgivare och som anordnare av vuxenutbildning och arbetsmarknadsinsatser. Samverkan med Arbetsförmedlingen är också avgörande för ett effektivt sammanhållet stöd till de individer som får del av stadens insatser och där staden och Arbetsförmedlingen har gemensamma målsättningar. Kommunerna har stor kunskap om behov hos flera av de grupper som har svårt att etablera sig på arbetsmarknaden utifrån sitt ansvar för socialtjänst och utbildning. Denna kunskap behöver tas tillvara i den arbetsmarknadspolitiska bedömningen som Arbetsförmedlingen ansvarar för. Det är viktigt att kommunerna ges möjlighet att vara en aktiv part i planeringen för de individer som behöver mest hjälp och stöd i sin etablering på arbetsmarknaden.

Arbetsförmedlingens pågående omstrukturering påverkar samverkansformerna och samverkansmöjligheterna. Stadsledningskontoret ser därför positivt på att det i utredningen bedöms finnas möjligheter för utökad samverkan mellan kommuner och Arbetsförmedlingen

Stadsledningskontoret bedömer att utredningen lämnar utrymme för en bredare tolkning av kommunernas befogenheter inom arbetsmarknadsområdet. Förutsättningarna ser dock mycket olika ut i olika delar av landet. Det är därför av stor vikt att samverkan behöver utgå

ifrån lokala förutsättningar och att den därmed behöver utformas med utgångspunkt i vilken form av samverkan som passar bäst i olika delar av landet.

Stadsledningskontoret ställer sig positivt till de förtydliganden av kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet som lämnas. I utredningen framgår vilken stor roll kommunerna redan idag har för arbetslösa samt att kommunerna sammantaget har relativt omfattande befogenheter. Stadsledningskontoret anser också att förslaget om att förtydliga kommunernas egna befogenheter på arbetsmarknadsområdet är positivt. Det är ett välkommet tydliggörande i frågan om ansvarsfördelningen mellan stat och kommun och bekräftar behovet av vissa överlappningar mellan vad stat och kommun ansvarar för när det gäller insatser på arbetsmarknadsområdet.

Stadsledningskontoret ställer sig vidare positivt till utredningens förslag med syfte att tydliggöra att kommuner kan anordna aktiviteter för deltagare i arbetsmarknadspolitiska åtgärder på uppdrag av, och med ersättning från, Arbetsförmedlingen i konkurrens med andra leverantörer.

I utredningen framkommer det att det är möjligt för kommuner att delta i upphandling enligt LOU eller valfrihetssystem men pekar samtidigt på att medverkan ska bygga på frivillighet. Utifrån de kontakter och samverkansforum som arbetsmarknadsnämnden har och deltar i har det framkommit att landets kommuner ser väldigt olika på behovet och möjligheten av att kunna vara leverantör av Arbetsförmedlingens upphandlade tjänster. Många kommuner ser det som en förutsättning för att kunna garantera service till arbetslösa kommuninvånare. I Stockholm är det inte troligt att det kommer uppstå en situation med för få anbud alternativt inga lämpliga anbud i Arbetsförmedlingens upphandlingar eller valfrihetssystem. Att det är lagligt för kommuner att vara leverantörer innebär inte heller att det i alla lägen är den lämpligaste formen för att säkra ett effektivt stöd till de arbetssökande. I vilken utsträckning det är önskvärt att kommunen i någon större utsträckning ska vara marknadsaktör är ytterst en politisk fråga i respektive kommun.

Stadsledningskontoret vill nedan lyfta fram några överväganden och konsekvenser av om Stockholm stad skulle vara leverantör i konkurrens med andra leverantörer.

Bedömning av kommunal kompetens

I utredningen framgår det att det är oklart hur långt kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet sträcker sig och att vilka tjänster som kommunerna kan utföra åt Arbetsförmedlingen behöver bedömas från fall till fall. Det kan komma att bli svårt för kommunerna att göra bedömningar av om den aktuella tjänsten faller inom kommunens befogenheter eller ej. Den myndighet som föreslås få i uppdrag att ge vägledning till offentliga aktörer bör därför kunna ge kommuner stöd i denna bedömning.

Effektivitet

Kommunerna har olika förutsättningar och olika möjligheter att upphandla eller överlåta till enskilda aktörer. Det kan i ett nationellt perspektiv vara motiverat att tillåta kommunerna att bedriva vissa insatser. I det fall det finns en fungerande struktur med enskilda utförare anser stadsledningskontoret att det bör vara andra aktörer än kommunerna som faktiskt erbjuder tjänsten. Givet att ingen brist på leverantörer förväntas uppstå i Stockholmsområdet finns det skäl för staden att ställa sig tveksam till att verka som utförare av Arbetsförmedlingens upphandlade tjänster och istället komplettera de tjänster som myndigheten tillhandahåller för de målgrupper som är i behov av insatser och sammanhållet stöd från staden.

Stockholms stad har hittills utgått från att de arbetsmarknadsinsatser staden tillhandahåller ska komplettera de statliga arbetsmarknadsinsatserna och därmed förstärka stödet för stadens målgrupper utifrån de behov som identifieras. De främsta anledningarna till kommunens tillhandahållande av arbetsmarknadsinsatser är att de statliga arbetsmarknadsinsatserna inte nått utsatta målgrupper i staden i tillräcklig utsträckning alternativt inte gett tillräcklig effekt. Möjligheten för kommunen att vara leverantör av upphandlade tjänster löser inte frågan om vilka som nås av Arbetsförmedlingens insatser och det behov som finns av samordnade insatser till de individer som får del av insatser från både staden och Arbetsförmedlingen. Det är av högsta vikt att samverkan mellan staden och Arbetsförmedlingen fortsätter att utvecklas med

fokus på hur olika målgrupper ska nå efter omorganisationen av myndigheten och dess uppdrag.

Förutsättningar för samverkan

Hänsyn behöver tas till hur förutsättningarna för samverkan mellan staden och Arbetsförmedlingen skulle påverkas av en beställar- utförarrelation. Idag sker samverkan utifrån respektive parts ansvar och uppdrag i syfte att samordna stödet kring gemensamma målgrupper. Samverkansrelationen bör fortsatt prioriteras utifrån aktörernas respektive ansvarsområden och behoven av samverkan kring dessa.

Att Stockholms stad har möjlighet att bli en utförare av upphandlade tjänster till Arbetsförmedlingen löser inte de svårigheter som staden i nuläget möter vad gäller framtida samverkan med Arbetsförmedlingen då den pågående omstruktureringen av uppdrag och arbetssätt förväntas påverka stadens samarbete med myndigheten. Ur stadens perspektiv är den absolut viktigaste frågan att få till en långsiktig samverkan kring de individer som staden arbetar med och som behöver stöd från flera aktörer.

Samverkan enligt upphandlingslagstiftningen

Stadsledningskontoret ser positivt på den öppnade möjligheten till myndighetssamverkan enligt upphandlingslagstiftningen. Denna möjlighet, att mot ersättning utföra arbetsmarknadsinsatser för att uppnå Arbetsförmedlingens och stadens gemensamma mål, lämpar sig i de flesta fall bättre än att staden deltar som en marknadsaktör.

Det är vidare särskilt lämpligt och angeläget med sådan myndighetssamverkan för personer med en utsatt situation på arbetsmarknaden och som behöver insatser från både staden och Arbetsförmedlingen och ett sammanhållet stöd. Det gäller primärt mottagare av försörjningsstöd men även grupper som staden identifierat som särskilt sårbara och riskerar långvarig arbetslöshet och utanförskap så som unga som varken arbetar eller studerar, nyanlända och personer med funktionsnedsättning. Stadens insatser riktas även till målgrupper som initialt inte har någon kontakt med Arbetsförmedlingen. Det kan ske genom uppsökande arbete eller till personer med ekonomiskt bistånd på grund av sjukskrivning eller socialmedicinska skäl där inskrivning på arbetsförmedlingen inte varit aktuellt.

I nuläget faller i vissa fall hela kostnaden på kommunen för att utveckla insatser kring gemensamma målgrupper. Det gäller till exempel det uppsökande arbetet för att nå unga som varken arbetar eller studerar. Ett annat exempel är samverkan kring anpassade utbildningar för kortutbildade nyanlända som har utbildningsplikt.

Stadens möjligheter till ett samordnat stöd stärks genom ansvaret för sociala insatser, utbildningsinsatser, vissa arbetsmarknadsinsatser och stöd till näringslivet. Genom samverkansavtal inom ramen för upphandlingslagstiftningen skulle Arbetsförmedlingen bättre kunna ta tillvara stadens kompetens för gemensamma målgrupper vid sidan av de insatser som upphandlas enligt LOU eller läggs ut i valfrihetssystem enligt LOV. Genom att få ersättning för de insatser som staden utför enligt avtal skulle även stadens förutsättningar att säkerställa ett effektivt stöd för individen förbättras.

En förutsättning är att det är möjligt att teckna sådana samverkansavtal lokalt och inte på en nationell nivå. Det är helt nödvändigt att det utgår från en dialog mellan kommunen och Arbetsförmedlingen utifrån lokala förutsättningar. I utredningen saknas tydlighet gällande vilka förutsättningar som finns för detta givet att Arbetsförmedlingens upphandlingar i övrigt genomförs på nationell nivå. Att dessa samverkansavtal skapar långsiktiga förutsättningar är angeläget och det är nödvändigt att villkoren för myndighetssamverkan tydliggörs i förordning.

Stadsledningskontoret föreslår att remissen anses besvarad med hänvisning till vad som sägs i detta tjänsteutlåtande.

Arbetsmarknadsnämnden

Arbetsmarknadsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 22 september 2020 följande.

Arbetsmarknadsnämnden beslutade att hänvisa till förvaltningens tjänsteutlåtande som sitt yttrande över remissen

Särskilt uttalande gjordes av Salar Rashid m.fl. (S) och Rashid Mohammed m.fl. (V), *bilaga 1*.

Ersättaryttrande gjordes av Farida al-Abani (Fi), *bilaga 1*.

Arbetsmarknadsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 10 september 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Arbetsförmedlingen är en central samverkanspart för staden och särskilt för arbetsmarknadsnämnden. Arbetsmarknadsförvaltningen vill understryka vikten av att samverka och att kommunen medverkar i den statliga arbetsmarknadspolitiken, såväl genom sin roll som arbetsgivare och som anordnare av vuxenutbildning och arbetsmarknadsinsatser.

Samverkan med Arbetsförmedlingen är också avgörande för ett effektivt sammanhållet stöd till de individer som får del av stadens insatser och där staden och Arbetsförmedlingen har gemensamma målsättningar.

Arbetsförmedlingens pågående omstrukturering av uppdrag och arbetssätt påverkar samverkansformerna och samverkansmöjligheterna. Arbetsmarknadsförvaltningen ser därför överlag positivt på de olika möjligheter utredningen bedömer finns för utökad samverkan mellan kommuner och Arbetsförmedlingen samt på möjligheterna att utföra tjänster mot ersättning åt Arbetsförmedlingen.

Arbetsmarknadsförvaltningen bedömer också att utredningen ger utrymme för en bredare tolkning av kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet.

Arbetsmarknadsförvaltningen kan dock, liksom utredningen, konstatera att förutsättningarna ser mycket olika ut i olika delar av landet. Förvaltningen vill poängtera att samverkan behöver utgå från lokala förutsättningar. Det är viktigt att utredningen öppnar olika vägar för samverkan men förvaltningen vill betona att det är särskilt angeläget att kommunerna och Arbetsförmedlingen i praktiken kan ha ett lokalt perspektiv på vilken form av samverkan som passar bäst i olika delar av landet.

Arbetsförmedlingens tidigare omläggning av verksamheten till digital service på distans har inneburit en utmaning gällande samverkan kring individer som är aktuella både inom staden och på arbetsförmedlingen. Hur detta kommer se ut när den nu pågående reformeringen enligt Januariavtalet är genomförd är fortfarande okänt men förvaltningen vill ändå understryka vikten av goda möjligheter till samverkan omkring individer aktuella för insatser hos både kommunen och arbetsförmedlingen.

Kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet

Arbetsmarknadsförvaltningen välkomnar utredningens förtydliganden av kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet. Utredningen synliggör vilken stor roll kommunerna redan idag har för arbetslösa samt att kommunerna sammantaget har relativt omfattande befogenheter.

Arbetsmarknadsförvaltningen ser positivt på utredningens förslag i syfte att tydliggöra att kommuner kan anordna aktiviteter för deltagare i arbetsmarknadspolitiska åtgärder på uppdrag av och med ersättning från Arbetsförmedlingen i konkurrens med andra leverantörer.

Arbetsmarknadsförvaltningen anser också att förslaget om att förtydliga kommunernas egna befogenheter på arbetsmarknadsområdet är positivt. Det är ett välkommet tydliggörande

i frågan om ansvarsfördelningen mellan stat och kommun och bekräftar behovet av vissa överlappningar mellan vad stat och kommun ansvarar för när det gäller insatser på arbetsmarknadsområdet.

Kommunernas möjlighet att delta i upphandling enligt LOU eller valfrihetssystem

Utredningen bedömer att det är möjligt för kommuner att delta i upphandling enligt LOU eller valfrihetssystem men pekar samtidigt på att medverkan ska bygga på frivillighet.

Utifrån kontakter och samverkan med andra kommuner är arbetsmarknadsförvaltningen medveten om att man i landets kommuner ser väldigt olika på behovet och möjligheterna att vara leverantör av Arbetsförmedlingens upphandlade tjänster. Många kommuner ser det som en förutsättning för att kunna garantera service till arbetslösa kommuninvånare. Förvaltningen kan inte ta ställning till behovet ur ett nationellt perspektiv utan har endast utgått från de förutsättningar som finns lokalt. I en storstad som Stockholm är det inte troligt att det kommer uppstå en situation med för få anbud alternativt inga lämpliga anbud i Arbetsförmedlingens upphandlingar eller valfrihetssystem.

Arbetsmarknadsförvaltningen anser att det finns viktiga överväganden att göra för varje kommun gällande möjligheten att vara leverantör av insatser åt Arbetsförmedlingen enligt LOU eller LOV. Att det är lagligt för kommuner att vara leverantörer innebär inte att det i alla lägen är den lämpligaste formen för att säkra ett effektivt stöd till de arbetssökande. I vilken utsträckning det är önskvärt att kommunen i någon större utsträckning ska vara marknadsaktör är ytterst en politisk fråga i respektive kommun.

Arbetsmarknadsförvaltningen vill dock nedan lyfta fram några överväganden och konsekvenser av om Stockholm stad skulle vara leverantör i konkurrens med andra leverantörer.

Bedömning av kommunal kompetens

Utredningen lyfter att det är oklart hur långt kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet sträcker sig och att det behöver bedömas från fall till fall vilka tjänster som kommunerna kan utföra åt Arbetsförmedlingen. Arbetsmarknadsförvaltningen anser att det för kommunerna kommer vara svårt att göra bedömningar av om den aktuella tjänsten faller inom kommunens befogenheter och att värdera riskerna med att leverera en tjänst om det i prövning av domstol skulle framkomma att det inte ingår i kommunens befogenheter. Den myndighet som föreslås få i uppdrag att ge vägledning till offentliga aktörer bör i så fall kunna ge kommuner stöd i denna bedömning.

Effektivitet

Givet att ingen brist på leverantörer förväntas uppstå i Stockholmsområdet bör det övervägas huruvida kommunens resurser bäst gör nytta genom att kommunen är utförare av Arbetsförmedlingens upphandlade tjänster som en bland flera leverantörer eller genom att komplettera de tjänster som myndigheten tillhandahåller för de målgrupper som är i behov av insatser och sammanhållet stöd från staden.

Stockholms stad har hittills utgått från att de arbetsmarknadsinsatser staden tillhandahåller ska komplettera de statliga arbetsmarknadsinsatserna och därmed förstärka stödet för stadens målgrupper utifrån de behov som identifieras och utifrån de lagreglerade möjligheter som staden har att erbjuda arbetsmarknadsinsatser. De främsta anledningarna till kommunens tillhandahållande av arbetsmarknadsinsatser är att de statliga arbetsmarknadsinsatserna inte nått utsatta målgrupper i staden i tillräcklig utsträckning alternativt inte gett tillräcklig effekt. Arbetsmarknadsförvaltningen konstaterar att möjligheten för kommunen att vara leverantör av upphandlade tjänster inte löser frågan om vilka som nås av Arbetsförmedlingens insatser och behovet av samordnade insatser till de individer som får del av insatser från både staden och Arbetsförmedlingen.

Förutsättningar för samverkan

Arbetsmarknadsförvaltningen anser också att hänsyn behöver tas till hur förutsättningarna för samverkan mellan staden och Arbetsförmedlingen skulle påverkas av en beställar- utförarrelation. Idag sker samverkan utifrån respektive parts ansvar och uppdrag i syfte att samordna

stödet kring gemensamma målgrupper. Samverkansrelationen bör fortsatt prioriteras utifrån aktörernas respektive ansvarsområden och behoven av samverkan kring dessa.

Att Stockholms stad har möjlighet att bli en utförare av upphandlade tjänster till Arbetsförmedlingen löser inte de svårigheter som staden i nuläget möter vad gäller samverkan med Arbetsförmedlingen. Ur stadens perspektiv är den absolut viktigaste samverkansfrågan att få till långsiktig samverkan kring de individer som staden arbetar med och som behöver stöd från flera aktörer.

Samverkan enligt upphandlingslagstiftningen

Arbetsmarknadsförvaltningen ser mycket positivt på den öppnade möjligheten till myndighetssamverkan enligt upphandlingslagstiftningen och det är förvaltningens bedömning att det är en viktig form för att uppnå samverkan för de individer som är gemensamma målgrupper för staden och Arbetsförmedlingen. Utifrån ett stockholmsperspektiv anser förvaltningen att denna möjlighet att mot ersättning utföra arbetsmarknadsinsatser för att uppnå Arbetsförmedlingens och stadens gemensamma mål i de flesta fall lämpar sig bättre än att staden är marknadsaktör.

Arbetsmarknadsförvaltningen anser att det är särskilt lämpligt och angeläget med sådan myndighetssamverkan för personer med en utsatt situation på arbetsmarknaden som behöver insatser från både staden och Arbetsförmedlingen och ett sammanhållet stöd. Det gäller primärt mottagare av försörjningsstöd men även grupper som staden identifierat som särskilt sårbara och riskerar långvarig arbetslöshet och utanförskap så som unga som varken arbetar eller studerar, nyanlända och personer med funktionsnedsättning. Stadens insatser riktas även till målgrupper som initialt inte har någon kontakt med Arbetsförmedlingen. Det kan ske genom uppsökande arbete eller till personer med ekonomiskt bistånd på grund av sjukskrivning eller socialmedicinska skäl där inskrivning på arbetsförmedlingen inte varit aktuellt.

I nuläget faller i vissa fall hela kostnaden på kommunen för att utveckla insatser kring gemensamma målgrupper. Det gäller till exempel det uppsökande arbetet för att nå unga som varken arbetar eller studerar. Ett annat exempel är samverkan kring anpassade utbildningar för kortutbildade nyanlända som har utbildningsplikt.

Stadens möjligheter till ett samordnat stöd stärks genom ansvaret för sociala insatser, utbildningsinsatser, vissa arbetsmarknadsinsatser och stöd till näringslivet. Genom samverkansavtal inom ramen för upphandlingslagstiftningen skulle Arbetsförmedlingen bättre kunna ta tillvara kommunens kompetens för gemensamma målgrupper vid sidan av de insatser som upphandlas enligt LOU eller läggs ut i valfrihetssystem enligt LOV. Genom att få ersättning för de insatser som staden utför enligt avtal skulle även stadens förutsättningar att säkerställa ett effektivt stöd för individen förbättras.

En förutsättning är dock att det är möjligt att teckna sådana samverkansavtal lokalt och inte utifrån nationell nivå. Arbetsmarknadsförvaltningen ser det som helt nödvändigt att det utgår från dialog lokalt mellan kommunen och Arbetsförmedlingen utifrån lokala förutsättningar. Det framstår otydligt i utredningen vilka förutsättningar som finns för detta givet att Arbetsförmedlingens upphandlingar i övrigt är nationella. Att dessa samverkansavtal skapar långsiktiga förutsättningar ser förvaltningen också som angeläget. Att villkoren för myndighetssamverkan tydliggörs i förordning bedömer förvaltningen som nödvändigt.

Skarpnäcks stadsdelsnämnd

Skarpnäcks stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

Stadsdelsnämnden överlämnar förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Särskilt uttalande gjordes av Tina Kratz m.fl. (V) och Maria von Bredow m.fl. (S), *bilaga 1*.

Skarpnäcks stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 31 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningens ser positivt på de förslag som utredningen lämnar i syfte att förtydliga och stärka kommuners möjligheter att medverka i den statliga arbetsmarknadspolitiken. Vissa förslag i utredningen syftar främst till att underlätta för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadspolitiska insatser i de fall där utbudet av insatser annars är otillräckligt, och detta gäller i första hand mindre kommuner. Som utredningen konstaterar har många kommuner, däribland Stockholms stad, redan en relativt omfattande arbetsmarknadsverksamhet som bedrivs i samverkan mellan olika aktörer. Förvaltningen bidrar genom sitt arbete till Stockholms stads mål att människor är självförsörjande och vägen till arbete och svenskkunskaper är kort. I samverkan med arbetsmarknadsförvaltningen, jobbtorg Stockholm, Arbetsförmedlingen och många andra aktörer ges olika former av stöd och insatser för att ge varje individ bästa möjliga förutsättningar för ett självständigt liv med egen försörjning.

För att personer som står olika långt ifrån arbetsmarknaden ska kunna få rätt stöd i sin situation är det viktigt att det finns ett brett utbud av arbetsmarknadspolitiska insatser av god kvalitet

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutar att överlämna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen

Särskilt uttalande gjordes av Rashid Mohammed m.fl. (V) och Anna Jonazon m.fl. (S), *bilaga 1*.

Ersätтарыttrande gjordes av Karin Ploen (Fi), *bilaga 1*.

Spånga-Tensta stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 28 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Arbetsmarknadsinsatser är i första hand statliga åtgärder, för att öka sysselsättning och minska arbetslöshet. I utredningen konstateras att många kommuner har en utvecklad arbetsmarknadsverksamhet. Det inkluderar Stockholms stad. Staden har egna beslutade arbetsmarknadsåtgärder. Jobbtorg Stockholm är stadens gemensamma ingång till de olika arbetsmarknadsinsatser som staden erbjuder.

När det gäller de statliga arbetsmarknadsinsatserna har Spånga-Tensta stadsdelsnämnd en nära samverkan med Arbetsförmedlingen.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd använder sig av stadens arbetsmarknadsinsatser och tillhandahåller även insatserna Stockholmsjobb och Offentligt skyddat arbete (OSA).

Förvaltningen anser att det är positivt att förslagen i utredningen syftar till att förtydliga och stärka kommuners möjligheter att medverka i den statliga arbetsmarknadspolitiken. I syfte att skapa bästa möjliga förutsättningar för att kunna ge individen rätt stöd krävs ett nära samarbete mellan staden och Arbetsförmedlingen

Södermalms stadsdelsnämnd

Södermalms stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

Stadsdelsnämnden överlämnar förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen

Södermalms stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 14 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen ser positivt på att kommunernas befogenheter tydliggörs och att det finns tydliga gränser för statens och kommunernas uppgifter på arbetsmarknadsområdet. Det förekommer att både Arbetsförmedlingen och en kommun gör en liknande bedömning av vilka insatser som behövs. Det är samhällsekonomiskt ineffektivt om båda till exempel arrangerar samma yrkesutbildning.

Det viktigaste ur den enskilde arbetssökandes eller den enskilde arbetsgivarens perspektiv är att ingen hamnar mellan stolarna samt att lösa arbetslösheten och arbetskraftsbristen.

Samordningsförbundet Stockholms stad

Samordningsförbundet Stockholms stads remissvar daterat den 7 oktober 2020 har i huvudsak följande lydelse

Samordningsförbundet instämmer med Arbetsmarknadsförvaltningens yttrande AMN 2020-0654-1.6.

Kommuner erbjuder i dagsläget arbetsmarknadsinsatser i olika omfattning och ett förtydligande i kommunernas befogenheter på arbetsmarknadsområdet är positivt för de målgrupper som berörs av FINSAM-lagen och därmed beräknas som Samordningsförbundets behovsgrupper.

Om kommunen ska agera som en utförare av Arbetsförmedlingens upphandlade tjänster som marknadsaktör finns det en risk att de individer som idag inte får ta del av insatserna inte heller kommer prioriteras genom det nya systemet på Arbetsförmedlingen.

Samordningsförbundets överensstämmer därmed med Arbetsmarknadsförvaltningens yttrande AMN 2020-0654-1.6 att inom ramen för samverkan enligt upphandlingslagstiftningen öppnas möjligheter för samverkan för de målgrupper som Samordningsförbundet riktar sig till och som i dagsläget inte får tillgång till Arbetsförmedlingens insatser.

Samordningsförbundet har bevittnat att den pågående digitaliseringen av Arbetsförmedlingens service har inneburit en ökad efterfrågan av samverkan för de gemensamma målgrupperna inom staden och Arbetsförmedlingen. Samordningsförbundet understryker därmed vikten av samverkan mellan förbundets medlemmar, staden och Arbetsförmedlingen, för att individer i behov av samordnade insatser ska få tillgång till de insatser som finns hos båda parter och/eller genom myndighetssamverkan enligt upphandlingslagstiftningen

Reservationer m.m.

Arbetsmarknadsnämnden

Särskilt uttalande gjordes av Salar Rashid m.fl. (S) och Rashid Mohammed m.fl. (V) enligt följande.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokal närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta få möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och bryta segregationen.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna. Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete

Ersättaryttrande gjordes av Farida al-Abani (Fi), *bilaga 1*.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokal närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta få möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och bryta segregationen.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar

att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna. Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete

Skarpnäcks stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av Tina Kratz m.fl. (V) och Maria von Bredow m.fl. (S) enligt följande.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokala närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta få möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och bryta segregationen.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna.

Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av Rashid Mohammed m.fl. (V) och Anna Jonazon m.fl. (S) enligt följande.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokala närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta få möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och bryta segregationen.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna.

Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete

Ersätтарыttrande gjordes av Karin Ploen (Fi) enligt följande.

Vi välkomnar analysen som har gjorts av de förutsättningar och befogenheter som kommuner har på arbetsmarknadsområdet. Vi ställer oss positiva till de förslag som utredningen lämnar i syfte att förbättra kommuners möjligheter att bidra i arbetsmarknadspolitiken.

Utredningen berör inte var ansvaret för arbetsmarknadspolitiken ska ligga i framtiden och inte heller konsekvenserna av en eventuell reformering av Arbetsförmedlingen. Vi kan konstatera att nedskärningarna som gjordes på Arbetsförmedlingen i och med att M och KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018 har lett till försämrade lokala närvaro eftersom nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor lades ned. Därtill har några partiers vilja att privatisera Arbetsförmedlingens tjänster lett till möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik försämrats de senaste åren. Kommunerna är beroende av en aktiv Arbetsförmedling med lokal närvaro för att kunna stötta människor att komma i arbete. Vi vill att alla som kan arbeta få möjlighet att göra det, det är grunden för att skapa ett jämlikt samhälle och bryta segregationen.

Det är glädjande att utredningen fastslår att det inte finns några större hinder för kommuner att tillhandahålla arbetsmarknadsåtgärder på uppdrag av Arbetsförmedlingen. Vi menar att det talar för att kommunerna kan få ett större ansvar för att genomföra flera åtgärder på det lokala arbetsmarknadsområdet. Kommuners breda verksamhet gör att man kan tillhandahålla både sammansatta lösningar och enskilda insatser. En möjlig väg är att Arbetsförmedlingen tilldelar kommunerna uppdraget att samordna det lokala arbetet för arbetsmarknadsåtgärderna och ger ersättning/kompensation till kommunerna för arbetet.

Som utredningen konstaterar är arbetsmarknadsområdet oerhört viktig för kommunerna. Sänkta ambitioner eller utebliven arbetsmarknadspolitik har stor påverkan på den kommunala ekonomin, på de enskilda medborgarna vars erfarenheter och kunskaper inte tas tillvara och på alla som inte får möjlighet att ha egen försörjning. Det ligger i samhällets intresse, både på statlig och kommunal nivå, att verka för att alla som kan arbeta ska ges möjlighet och stöd att komma i arbete